

Нови стих-откровения

Автор: Марин Тачков

Потребител: mt46

Родното място на Марин Тачков Йорданов е с. Пиперково, обл. Русе. Поетът е завършил българска филология във ВТУ "Св. Св. Кирил и Методий.

Автор е на стихосбирките "Може би", "Стих-откровения", "Детето-птица", "Български песни", "Приятели добри да бъдем", "Деца със слънчеви лица", "Рими за деца любими", "Рими сладкодумни за деца остроумни", "Златното дете", "Утешителят", "Засмейте се, деца", "Две и 200", "Роса-сълза", "Довиждане, училище", "Да бъде слънчево във Минзухария" и др....

Творби на Марин Тачков са публикувани в "Литературен вестник", в. "Литературен форум", в. "Словото", сп. "Детска радост", сп. "Летописи", сп. "Пламяк" и др. Негови стихове са поместени в учебника по български език за трети клас на издателство "Булвест", София.

Авторът е член на Съюза на българските писатели.

Марин Тачков - Лястовица бяла

Ти си мило, хубаво момиче -
със искрица жива във очите...
Но защо си тъжна, мълчалива? -
Любовта ли ти не си открила?...

Ти повярвай - жива любовта е!...
Ти дано да видиш как сияе!...
Ще помилва тя очите росни...
И сърцето нежно ще докосне...

Любовта е лястовица бяла...
И мечта, над пътя полетяла...
Тя лекува болки безнадеждни...
Тя лети над пропасти безбрежни...

Марин Тачков -
"Роса-сълза", БП, 2007 г.

Клип на песента ми "Лястовица бяла" може да видите в Ютуб /мразя да
пиша на латиница/...

Дървото на Живота

Земята се тресе окървавена...
Не гледай, мила! Не плачи, детето ми!...
Повярвай ми, ще бъде възродена
Земята... И небето ще е светло...

Ела, да повървим, детето ми!...
Към хълма, към Дървото на Живота! -
Със клоните му да сплетем ръцете си!...
И да посрещнем там Потопа!...

Марин Тачков

31 януари - 23 февруари 2011 г.

Марин Тачков - Приказка

Щом се свърши сънят ми и нощта се отрони...
Щом се скрият звездите, и зора зазори. -
Аз усещам дъха ти и косите ти росни,
мое бяло момиче... Ти сънуваш, нали?...

Ти ми даде крилето - да почувствам безкрая...
Озари ми очите в оня приказен ден...
Ти ми стопли сърцето и с любов ме омая,
мое бяло момиче със очи на сърне...

И дори да изчезнем, и потърсим забрава -
ще ни помнят щурците, ветровете и Бог...
И за нас ще нашепват тази приказка бяла,
мое бяло момиче, моя бяла любов...

Марин Тачков -
от "Стих-откровения", 2000 г.
/второ преработено и допълнено издание/

Най-хубавата

На вечно хубавата Българска Жена

По-хубава си ти от росно цвете,
от багрите прекрасни на дъгата!...
По-ласкава си ти от полъх летен,
по-свежа от дъха на планината!...

В очите ти оглежда се небето.
И слънцето, звездите и Луната...
Лицето ти загадъчно и светло
е приказна картина на Земята!...

По-топла си от лятото блестящо,
по-светла от усмивка на зората!...
По-скъпа си от бисери, от злато...
Най-хубава за мен си на Земята!...

По-хубава си ти
от вечните звезди -
естествена, божествена и свята!
Без теб и любовта,
без твоята душа -
пустиня може би ще е Земята!...

Марин Тачков -
"Утешителят", 2005 г.

ОЧИ

На Яворов и Мина

Живях във свят отвъден -
самотен, като бог...
И може би - осъден
да гасна без Любов...

Но зърнах - сред пустиня -
Очи... И онемях...
И Яворов, и Мина
сияеха във тях...

Те шепнеха ми нежно...
Блестяха в тях звезди...
Очи - небе безбрежно
от Обич... И Мечти...

Марин Тачков

Публикувано в "Стих-откровения" /2000 г./
и в "Роса-сълза" /2007 г./
Последна редакция - 5 април 2011 г.

Цветето на Поета

В памет на Димчо Дебелянов -
самотният, бездомният, смиреният

Ръмеше - като спомен от мечта - дъждът...
В нощта студена слезе от небето
духът смирен и тъжен на Поета...
И тръгна като сянка из града...

Целуна спящо Цвете... Дълго там мълча...
Въздъхна тихо в тишината гробна...
И литна към отплаващия облак...
А Цветето... разцъфна в утринта...

Марин Тачков
19 април 2011 г.

СВЯТ ПУСТИНЕН

Жаден и от скръб обгърнат -
във пустинята безбрежна, -
стори ми се, че те зърнах...
И затичах се с надежда...

Беше ти като оазис...
Молах те за глътка обич.
Молах те да ме погалиш
и с целувка да ме стоплиш...

Устните ти - вкаменени.
А душата ти - пустиня...
Беше ти мираж пред мене...
Не получих милостиня...

Свят пустинен ме обгражда...
В мене е така горещо.
И ме мъчи страшна жажда. -
Глътка обич, капка нежност...

Марин Тачков

КАПКА РОСНА /Неусетно светна утринта.../

Неусетно светна утринта...
От небето капна капка росна -
и красиво цвете тя докосна,
с устни росни го целуна тя...

Тъй да те целувам искаш ти -
за да си по-свежа и щастлива...
Като цвете ти да си красива
и лицето ти да разцъфти...

Да те галя с ласкави ръце...
Като лятно слънце да засветя...
Обичта ти нежна да усетя...
Да се чувствам пак като дете...

Марин Тачков

ЦЕЛУВКИ ОТ ВЪЛНИ

През прозореца ми влиза
нощем с ласкав шепот бризът -
и целувки от вълни
ми изпраща до зори...

От вълните развълнуван,
аз копнежно ги целувам...
И сънувам, че за тях
съм любим, безбрежен бряг...

А когато се събудя,
гледам, сънено учуден. -
Те - вълшебните вълни -
твоите коси били!...

30 юли - 2 август 2011 г.
Марин Тачков

КАФЕ ОТ ОБИЧ

Изгрява тихо утро... Ще запаля
огнището на моето сърце...
Сънуваш ли?... Сега ще ти направя
отново чудно, влюбено кафе. -

Кафе с усмивка, с дъх на нежен вятър...
Кафе от топла обич и копнежност...
Кафе със аромата на душата ми...
С ухане на утро и на свежест. -

За да ти бъде влюбено, щастливо...
Уханен, светъл да ти е денят!...
А вечерта - с целувки обичливи -
в душите ни звездици да искрят...

Марин Тачков
14 август 2011 г.

Би ли тръгнала със мене

Би ли тръгнала със мене? -
Ако знаеше,
че за една година
ще си Избраната, Любимата...
Ако знаеше,
че за година
ще те обичам -
както никой досега.
И както никой никога
не ще те тъй обича...
Ако знаеше,
че ще ти подаря
душата си -
защото друго нямам...
За една година -
равна може би на век.
Или - на ново Сътворение...
Ако знаеше, че след година
няма да ме има...
Би ли тръгнала със мене?...

Марин Тачков
юни-август 2011 г.

Искаш ли, Любима, да се потъркаляме

Искаш ли, Любима, да се потъркаляме -
докато още живи са поляните?
Докато птиците у нас не са отлитнали...
И още грее слънцето в очите ни...

Не се плаши, Сърничке - няма зверища! -
Те вече в градовете се преселиха...
Ще взема меко одеяло в раницата...
А твоите гърди ще са възглавници...

Марин Тачков
3 септември 2011 г.

Кафе "Фантазия", направено от мен

... Ела! Ще пием по кафе...
Да се качим!... Да, заповядай!...
Седни!... Фантазия ще е!...
Сега ще го направя...
Да, може да се съблечеш...
Горещо е...
Със мляко ли го искаш?...
Имам и уиски...
Ами... ето! Може...
Ах, какъв съм идиот! -
Наместо захар -
сол съм сложил!...
Нищо, де!...
Защо се смееш, захарче?...
Почакай!... Ще ме изгориш!...
Изпиваш ме! Като кафе...
Не съм ли ти горчив!?...

Марин Тачков

15-17 септември 2011 г.

Какво ли искаш ти /+18/

Ти сякаш искаш да съм като междуредия -
във книгата на твоите вълнения...

Или мечтаеш да ти бъде запетая -
в подхълмието на гърдта ти тайна?...

А може би жадуваш да съм междуметие -
между вълшебното ти междубедрие?...

Или пък искаш да остана въпросителен -
във тихата сияйност на очите ти?...

Марин Тачков

20-21 септември 2011 г.

Да опазим Любовта

Свят безок отрова змийска
впива в нас... И ни горчи...
Само Любовта пречиства
светлите, добри души...

Свят бездушен ни дрогира,
трови младите сърца...
А самотна във Всемира
тихо плаче Любовта...

Хищници със вълча злоба
грабят алчно и ръмжат...
Майки молят се на Бога...
А децата търсят път...

Трябва ни искрица обич
и целувка от Мечта! -
Със души добри и топли
да опазим Любовта!...

Марин Тачков
/"Утешителят", 2005 г./
Редактиран вариант

ПП: Песента ми по този текст е със заглавие "До мен бъди"...

Не ми се пие вече нищо

Не ми се пие вече нищо! -
Нито вино, ни уиски.
Ни ракия сливова
и гроздова...

Предпочитам
твоите очи опиващи!...
И целувката ти
розова...

Марин Тачков
15 септември 2011 г.

Да се оженим виртуално

Хей, какво ще кажеш, моя мила,
с теб да се оженим - виртуално?...
Малко гърбав съм, но не - камила...
И дръвчето ми... не е умряло...

Крив съм малко - то е по рождение...
Слаб съм - щото храня се със стихове...
Откога се каня да се женя -
но не ми достигат... десет хиляди...

Да направим виртуална сватба! -
Тъй по-евтино ще ни излезе!...
Ще поканим гости - лесна работа!
А пък... после може да се срещнем...

Марин Тачков
22-23 септември 2011 г.

Ще те целува моята душа

Не мога да съм вечно мил, добър!...
Понякога съм... свит и стар чадър. -
Да, малко трябва - за да се отворя!
Но сякаш някой спира ме... отгоре...

През нощите ме хващат бесовете.
И идиотите... на Достоевски...
Или заспивам с нежен стих на Димчо...
Но буди ме животът. Прозаично...

Душата ми е странна, многострунна -
ту слънчева, ту мрачна, тъжнолунна...
И ако Ти не ме обичаш многоцветно -
ще си отида тихо... И безследно...

А ти... живей! И може би в нощта
ще те целува моята душа...

Марин Тачков
2-4 октомври 2011 г.

Искаш ли да се римуваме

Правиш се на стих-отворена...
Плезиш ми се... ококорена...
Искаш само да лудуваме?
Или - с теб да се римуваме?...

Искаш да ти бъда бройка?
Или - да сме стихо-двойка?...
Виждам, че си упорита...
Но... недей така ме рита!...

Аз не съм ти стихо-гара,
нито чайче... за гаргара...
Ако искаш да сме... рими -
любовта си подари ми!...

Марин Тачков
30 октомври 2011 г.

Път към райските врати

Ех, защо ли се търкалям
по студената Земя?...
По-добре - да обикалям
твоите полукълба!...

И защо ли да се вирам
към далечните звезди? -
По-красиви, топли, мили -
са ми твоите очи!...

И защо ми е да зная
как Земята се върти?...
Ти си пътят към безкрая!
И към райските врати...

Марин Тачков
8-11 октомври 2011 г.

Опит за редактиране на жена

Искаш да те редактирам ли?...

Добре!... Започваме...

В очите ти блести сълза -
ще я изтрия...

Ръцете ти са малко хладни -
ще ги стопля...

А устните ти са красиви -
но ще им отива
поне една целувка...

Влюбено ще милвам
твоите коси лъчисти,
тялото,

гърдите ти...

Бавно ще потъвам в тебе -
за да те усетя цялата...

Накрая

ласкаво ще ти прошепна:

"Обичам те!"...

Марин Тачков

15-19 октомври 2011 г.

И ти ще си отидеш нецелуната

Живей във своя замък от мечти!
И радвай се на слънчевия блясък!...
А аз... ще си отида, може би...
Сърцето ми от сълзи ще ръждяса...

И като нежен спомен от сълза
ще се стопя и ще пресъхна в тебе...
А ти ще чакаш лунната душа
все тъй любовно нощем да ти шепне...

И в друг ще търсиш моите очи...
А аз ще гледам със усмивка лунна
как те целува той... А може би -
и ти ще си отидеш... нецелуната...

Марин Тачков
11 октомври 2011 г.

Моля ви, не ме търсете...

Моля ви, не ме търсете -
там, където ще ме няма!...
Нито сълзи, нито цвете
може да събудят камъка...

Няма нужда лицемерно
утре свещи да ми палите! -
Щом с небрежно недоверие
вчера ме заобикаляхте...

Няма смисъл да се питате:
"Но защо? Как тъй се случи?" -
Щом оглозгахте мечтите
и ги хвърлихте на кучетата...

Знам, че нещо ще напишете -
съвестите да са чисти...
Но човекът не е камък,

нито книга за прелистване...
Има нужда не от паметник -
а от повече обичане...

Марин Тачков
13 октомври 2011 г.

Ракия с Удоволствие

Ела, да пием по ракия!...
В домашна обстановка.
На спокойствие...
Недей се цупи, мила,
стига "оф"-ка!...
Ще я пием... с Удоволствие...

Сега са празни ресторантите.
И механиците...
Зная!...
И сами си свирят музикантите...
А сервитьорките
на масите играят...

Хайде!... Ще забравим болките! -
Вълшебни билки има
в моята ракия!...
И ще се омагьосаш толкова -
че ще поискаш
мене да изпиеш...

Марин Тачков
20-22 октомври 2011 г.

Дали мечтата ми ще те целуне...

Дали мечтата ми ще те целуне -
и ще се слее с твоята мечта?...
Дали ще видиш погледа ми влюбен?...

Или ще се изгубим във нощта?...

Ще можем ли от Хаоса безсмислен
Вселена нова с теб да сътворим?...
Да заблестим, от Огъня пречистени...

Или мечтите ни са прах и дим?...

Марин Тачков
2 ноември 2011 г.

Не чакай да се вмъкна през прозореца

Напразно се тревожим и гадаем -
къде е Пътят, сигурен и верен...
А може би звездите само знаят -
дали, кога и как ще се намерим?...

Но нямам вяра аз на звездобройки,
на смътни и измамни предсказания...
Не вярвам във мечтите еднооки...
Достатъчно съм лъган с обещания...

И ако твоят Дом не е отворен
за мен, а си заключила вратите -
не чакай да се вмъкна през прозореца!...
Приказвай си с кафето, със звездите...

Или - очаквай дявол пребогат
да ти дари любов на този свят...

Марин Тачков
5 ноември 2011 г.

СПОМЕН ЗА НЕСБЪДНАТА ЛЮБОВ

Така те виждам - във ръка с маслина...
Предала спомените, обичта...
Красива българка... Сега - гъркиня...
Погребала в далечната пустиня
и моята сълза...

Не ще се върна... Няма да почукам
на портата ти - като Одисей...
Онази бяла къща вече рухва -
ограбена, пустееща и глуха,
зацапана със спрей...

Сега си тъмна сянка от картина,
с размазани от времето черти...
Продадена! За лев и половина...
Откупих я - за моя кът старинен
на сенки от мечти...

Марин Тачков
28 април 2011 г.
Троян

АЗ НЯМА ДА ТЕ ПОМНЯ, КАКТО НЯКОГА....

Аз няма да те помня, както някога -
притихнала в очите ми,
с копнежно, трепетно очакване,
с коси разлистени...

Косите ти - красиви, белоцветни -
неволно ме погалиха...
Светулка заблещука във ръцете ми...
Звездите се запалиха...

Посяхме цветните мечти в градината
през пролетните вечери...
Но не цветя, а спомени поникнаха -
на скръб обречени...

Марин Тачков
28-29 април
Троян

ИЗПРАЩАМ ТИ ЦЕЛУВКИ ОТ МЕЧТИ

През есенните мрачни дни -
когато страшно вятърът бушува
и вече слънцето не ни целува, -
изпращам ти целувки от мечти...

Събирам денем съчки и листа -
за да запаля зимното огнище...
И да запазя във студа убийствен
искри от обич и от красотата...

А ти... не се изгубвай като дим!...
Ела в нощта с лъчи от нежнолуние!...
И скрити от света, да се целуваме!...
В съня на любовта си да заспим!...

А в утрото - със радостни очи -
една мечта от нас да разцъфти!...

Марин Тачков
2-4 ноември 2011 г.

ЗЕМЯТА НИ ЩЕ СПРЕ ДА СЕ ВЪРТИ...

Целувам те с усмивка обичлива...

И паля старата камина

с огън от Мечта...

Тъгата ми с тъгата ти се слива...

И топля твоята застинала

душа-сълза...

Аз моля те, Любов: "Недей заспива!"...

Все още жива е искрата

в нашите очи...

Без теб сърцата се самоубиват...

Без Обичта Земята ни

ще спре да се върти...

Марин Тачков

14 ноември 2011 г.

Защо ме гледаш като първата любовница

...Как ме искаш ти? -
Като кафе с целувка?
Като сандвич за закуска ли?...
Или като цигара
между устните?...
А може би -
да ме въртиш
на шиш?
Или -
да ме печеш на скара?...

Искаш да ме стоплиш ли?...
Кажй!...
Защо ме гледаш
тъй невинно -
като първата любовница?...
Може би
жадуваш да ме пиеш
като отлежало вино? -
Със възшебна билка -
"пий"...

Марин Тачков
21 ноември 2011 г.

Приключение с Вампирка

Докато си говорех вечерта
със моята Бутилка,
внезапно в стаята ми връхлетя
неканена Вампирка...

Запитах я смутен:
"Какво желаете, госпожо...?"
"Разбрах, че имаш черен ден...
От Дявола ти нося поздравии..."

"Но аз... не съм готов... Не знам
сега с какво да те почерпя..."

Засмя се хищно тя:
"Е, нищо... Ще изпия тебе!..."

Отвърнах й: "Но аз
очаквах друга, скъпа..."
А тя ме хвана с бясна страст:
"Хей, мой си ти! Недей се дърпа!..."

Обхвана ме с ръце, с коси.
Захвърли ме върху леглото...
И дълго, кръвожадно пи
от устните, от тялото ми топло...

Когато се насити тя,
внимателно очите ми затвори...
Запуши... После се засмя.
И като дим изчезна през прозореца...

Сега лежа, почти без кръв.
И смеят ми се сенки от стените...
Остана ми за спомен... зъб.

И фас, димящ върху гърдите ми...

Марин Тачков

7-8 ноември 2011 г.

ЖАДУВАШ ЛИ ДА ТЕ ОБИЧАМ...

Жадуваш ли да те обичам -
тъй, както никой досега?...
И да запаля огън романтичен
в огнището на твоята душа...

Не мога да вървя върху водата...
Или пък - да ти подаря звезди...
Но мога да ти посветя душата си -
погалиш ли ме с вярващи очи...

Към Обич нова, вдъхновена
да съм небесно-земен мост...
За теб да бъда аз като Христос,
а ти за мен - Мария Магдалена...

Марин Тачков
ноември 2011 г.

Птицата на Вярата

Любов, навярно трепетно ме чакаш -
във вечерта си топла, нежно-тиха...

Но как при теб да дойда? -

Няма влакове...

Колата ми -

злодеи я затриха...

Отмъкнаха доспехите. И коня ми...

В морето са потънали гемииите ми...

Навярно

четирийсетте разбойници

са взели кръста.

И килимчето ми...

Аз чувам твоя зов - отвъд пустинята...

Над мен прелита Птицата на Вярата...

Не знам -

при теб кога ли ще пристигна? -

Ще тръгна

с бащиното ми магаре...

Марин Тачков

2 декември 2011 г.

ДАЛИ ЩЕ МЕ ЗАХВЪРЛИШ

Поглеждаш ме замаяна,
настръхнала...

Не зная -

ако в теб се пъкна аз,
дали ще мога... да изляза?...

И дали ще ме захвърлиш -
във огнището
на Нищото?...

Или ще поискаш
да остана... Да те грея...
Да те домечтая...

Да ме дочетеш...

И да ме доживееш...

Марин Тачков

21 ноември 2011 г.

Тази вечер искам да заспя завинаги...

Тази вечер искам да заспя завинаги...

Защото чувам стъпките на Зимата...

Ще ме затрупа сняг...

И ще замръзне всичко...

Вихрушки ще отвоят
спомени, копнежи...

И тъга...

Но може би една Снежинка чиста
над мен ще заблести...

Ще ме целуне тихо...

И в сърцето ми
смирено ще заспи...

И аз така -

бих искал

да заспя завинаги. -

В душата ти -

Мечта...

Марин Тачков

12. 12. 2011 г.

Навярно ме обичаш ти...

Навярно ме обичаш ти...

И трепка мъничка сълзица

във очите ти...

Но аз мълча...

И ти мълчиш...

Над нас угасват

със тъга звездите...

Очите ме болят...

Мечтите ми тъмнеят...

Затварям

недочетената книга...

И моля се -

преди да ослепея,

поне да може да те видя!...

Марин Тачков

6-7 декември 2011 г.

АКО ИСКАШ ДА ТИ БЪДА КОЛЕДЕН ПОДАРЪК....

Ако искаш да ти бъде
коледен подарък,

не ме очаквай -

във чувалче!...

Недей ме иска

опакован, вързан!

В целофан...

Или - като блестящо камъче...

Очаквай ме като Целувка -

от Мечта и Обич!...

Помечтай ме!...

Във душата си вземи ме! -

Ако искаш да те топля

и следколедно -

през бъдните,

отвъдните години...

Марин Тачков

14 декември 2011 г.

НЕ РАЗБИРАМ ЗА КАКВО МЕ ИСКАШ

В дома ти има
повече от всичко,
за да си живееш на спокойствие. -
Просторен хол, камина,
котка мила,
със която да говориш...

Косъмче от бившия съпруг.
И снимки на дете...
Блестящи скъпоценности,
картини на изкуството -
усещане за вечност...

Огледало - да ти шепне
колко си красива...
Питиета... Свещи... за вечеря...
Всичко имаш...
Не разбирам, мила -
за какво ме искаш? -

За ветрило ли?...
За четиво преди заспиване?...
За шут ли?... За трофей?...
Или пък - за злодей,
достоеен за убиване?...

Марин Тачков
16-19 декември 2011 г.

ОПИТ ЗА ПРОСВЕТЛЕНИЕ

Душата ми е светло-тъмна -
като полукълбата на Земята...

Пътеката ми стръмна е -
ще тръгнеш ли със мене?...

Ще си запалим огън
от съчките на самотата...

Навярно ще се стоплим -
във студената Вселена...

Ще слушаме смирено -
как мислите ни си говорят.

И влюбения шепот
на цветята ни в градината...

А когато, уморен,
очите си затворя,
ще можеш ли да гледаш -
и заради мен, любима?...

Марин Тачков
26-29 декември 2011

Да се потъркаляме в Снега...

Любима, нежнобяла -
въпреки Студа,
нека да се потъркаляме
върху снега!...

Ще потъркам аз
лицето ти със сняг...
Ще ми отвърнеш ти
със нежноснежен смях...

А после... ще те стопля
с устни от Любов...
Ще се помоля -
да те домечтая!...

И може би в безкрая
ще напишем послеслов...

Марин Тачков
1 януари 2012 г.

ПП: ЧНГ на всички приятели и поетични птички в "Стихове.бг"!... Нека
2012-та е годината на Любовта!... :)

Прах върху бюрото

Душата ми отлита неразбрана -
в самотните си тъжни висоти...
Бях лебед... А сега съм черна врана -
във твоите и в чуждите очи...

Каквото съм успял - това посял съм...
Не искам нищо... Друг да го бере...
Бездомник съм... И тук не ми е мястото...
Ще ме разкъсат хищни зверове...

Без мен дано да ви е по-просторно,
доволно и приятно, без тъга!...
Защо да ви тежа - като сълза?
Или пък - като прах върху бюрото...

Марин Тачков
21 декември 2011 г.

ЕДИН ЛЮБОВЕН ЧАСОВНИК

Вече е ЕДИН...
В очакване - да стане ДВА...
Той върви... Едва-едва...
А Тя го чака - с нетърпение...
Минава ТРИ,
минава ЧЕТИРИ...
Той спира, сядна на кафе -
около ПЕТ...
Минава ШЕСТ...
Приготвила е Тя вечеря...
Купува Той букет...
Часът е СЕДЕМ -
без да е дошъл...
Тиктакат във душата й
въпроси...
ОСЕМ!...
Звън...
Отваря тя вратата...
Прегръщат се. Ухаещи.
И леки...
Времето е...
без значение...
Целувки -
ДЕВЕТ,
ДЕСЕТ,
ЕДИНАЙСЕТ...
И стрелките се целуват -
вече е ДВАНАЙСЕТ...
Те се сливат...
И заспиват -
в чудната
безвременна
безкрайност...

Марин Тачков
20 декември 2011 г.

Нежнослънчева Обич

Колко нужно е - аз да се влюбя във тебе...
С теменужна душа - да се влюбиш и ти...
Да погала сърцето ти - с трепет копнежен...
Да целунеш душата ми с топли очи...

Да усетим - как Бог със усмивка лъчиста
ни засипва с вълшебни, небесни цветя...
Да изгрее в душите ни Обич пречистена.
И във нас да се слоят Небе и Земя...

Нежнослънчева Обич е нужна - да светим...
Ако не - ще угаснем със мъртви очи...
И навярно безумната, бясна планета
ще угасне без нашата Обич... Нали?...

Марин Тачков
2-3 януари 2012 г.

Недей ми връща влюбените думи...

Недей ми връща влюбените думи,

които ти дарих! -

Нима не ти е нужно

нежно огънче

от Обич?...

Нима ще заличиш

вълшебния ни миг

на светлолюбие?...

С безлунни ли очи

неволно

ще ме помниш?...

Нима ще изгориш

небесния ми Стих -

да не докосва други?...

Или ще го благословиш -

сърдечно - да целува

всички влюбени?...

Марин Тачков

12 януари 2012 г.

Тебелюбие и Небелюбие

В душата ми расте
вълшебно цвете -
Тебелюбие...

Целувай го с очи -
небесно светли,
детски! -
За да разцъфти...

И с него
ще се възвисим -
над Празноумие,
Омразолудие,
над Вещолудие
и Златолюбие...
Над Химикали,
Магистрали
и Егоцентрали...

Ще се възродим -
небесно-земни,
новолунни!...
И ще се събудим -
с Небелюбие!...

Марин Тачков
9-13 януари 2012 г.

НЕЖНОЛЮБИВО ВЪЖЕ

Хей, ти, наистина обичаш ли
небесно-поетичен мъж,
не го целувай със очите си -
с ръце хвани го и... задръж!...

За малко ще го зърнеш на Земята -
че тясно, неуютно му е тук...
Не го ли стоплиш със душата си -
навярно ще умре от студ...

Или ще отлети, безгласен,
завинаги в небесния си храм -
защото му тежи да е омразен,
обиждан, неразбиран, сам...

Обичаш ли го ти, жена-момиче -
с въже нежнолюбиво го вържи! -
За да повярва в земното обичане...
И двама да оставите следи...

Марин Тачков
17-21 януари 2012 г.

Разговор с любимата ми Папагалка

По "Гарванът" на Едгар А. По

Ненадейно милата ми Папагалка
проговори... Изтървах писалката...
И я запитах със надежден взор:
"Хей, ти, кажи - при мен, поне за малко,
ще дойде ли крилатата любов?... Без мор..."
А тя отвърна: "Невърмор!"...

Обърках се... "Нима във Невърмория
се скита моята любов, на воля?...
Нима не може... в моя хол
да дойде тя?... Без меланхолия...
И да се любим - без въпроси, главобол...?"
А тя изкряска: "Невърмор!"...

Марин Тачков
29 януари 2012 г.

И душата ми пуши...

Пуша цигари...
И душата ми пуши...
Послушай ме, моля те -
остави ме! -
Сам да се троя...
Живей си бездимно!...
Недей ми досажда
със голословия!...
Пази се -
ще те опаря неволно!...
Каж ми: "Умри!"...
Като фас угаси ме!...
Нямам нужда
от думи бездушни...
Или - ако искаш -
цигарата ми вземи!
И подари ми
своите устни!...

Марин Тачков
28-30 януари 2012 г.

В очакване на Звездния

Защо ли светим стихо-лунно?...
Стихо-мечтателно въздишаме...
Нима е невъзможно, трудно
наистина да се обичаме?...

И наркотично се опиваме...
Хвърчим в небета. Илюзорно...
Изтръгваме небрежно живите,
естествени, природни корени...

Зад маски крием се... Немеем...
И чакаме - да дойде... Звездния...
Човешката любов не е ли
по-свежа, истинска поезия?...

Марин Тачков
9-10 февруари 2012 г.

НОВОСЛОВИЕ

Не се нуждая от
дванадесет апостоли...
От чудеса... Вечеря тайна.
От предатели...
Не искам
и евангелисти -
да преиначават Словото...
Не искам клади адски...
Нито кръстоносци
кръвожадни...
Ни духовници безбожни -
лицемерно да ме сричат...
Няма нужда
векове да ме разпъват
и разкъсват
словоблудници многоезични...

Не се надявайте,
че някой друг
ще ни спаси душите!...
Достатъчно е
да обичаме...
И да повярваме -
че всеки, който носи Обич,
е Спасител...

Марин Тачков
30 януари 2012 г.

БЪЛГАРОЛЮБИЕ

Не копнея и не моля
за принцеси, супер-менки...
По-добре навярно топлят
тъмнокожите бушменки...

Не привличат ме плът-формите
на блестяща пари-жанка...
Предпочитам любородните,
жадните уста... на Янка...

И след янките не тичам...
Пазя българското семе.
С българка да се обичам -
вечна радост е за мене...

Марин Тачков
22 февруари 2012 г.

Най-божественото вино

През моите далечни младини
обичах да си пия
с Дионисий...
До насита...
Скитах във безсънни висини...
Ала ме зърна Афродита.
И над мен надвеси тя
божествени уста, гърди...
И каза: "Пий!"

Така плени ме тя...
Опияних се.
И забравих Дионисий...
Виното на Афродита
аз признах
за най-божествено,
вълшебно и лечебно...
Ще ми простиш ли, боже,
този грях?...

Марин Тачков
29 януари 2012 г.

Затънах във пряспа дълбока...

Затънах във пряспа дълбока.
Затрупа ме мразният сняг...
Край мене премина девойка -
засипа ме звънко, със смях...

След нея - принцеса в позлата
смрази ме с надменни очи...
А после - жена хвърковата
с метлата си ме поздрави...

Замръзнах... Вълчица ме зърна...
Със лапи изрина снега...
С дъха си ме стопли, прегърна ме...
И върна ме пак на Света...

Марин Тачков
7 януари 2012 г.

Не ме очаквай като Гръм

Защо ме искаш като ураган?...
Не е ли, скъпа, по-приятно -
да съм ти топъл, лек юрган?
Или пък - душ във банята ти?...

Стихия, мила, аз не съм.
Не правя чудеса - човек съм...
Не ме очаквай като Гръм! -
А като спътник по Пътеката...

Марин Тачков
28 ноември 2011 г.

СЪРЦЕ ЗА ВЗРИВЯВАНЕ

Ти чакаш ме на оня бряг
с усмивка светлолунна,
с обич непозната...
Но аз не мога вече да летя...
Не мога и да плувам...
Ни да ходя
по водата...

Притихва тъжно мракът...
А в ръката ми догаря
последната цигара неусетно...
Остава ми една въздишка...
Черната запалка...
И фитилът -
към сърцето ми...

Марин Тачков
15-16 август 2011 г.

АКО НЕ МЕ ОБИЧАШ ТИ

Ако не ме обичаш ти,
безследно ще изчезна -
в пустиня безнадеждна,
безлунна и беззвездна -

с угаснали очи...

Дори и да съм златен,
добър, невероятен,
сърдечно необятен -
не струвам пет пари,

ако не ме обичаш ти...

6 август 2011 г.
Марин Тачков

Навярно този стих ще те целуне

Ако очите ти са нежнолунни
и си сърдечно чиста, белоцветна -
навярно този стих ще те целуне...
И ти ще тръгнеш по пътеката
на своите мечти изгубени...

Ще те очаквам край дърветата...
Ще видиш две светулки влюбени.
И сянката на моята тъга...
Ела! Подай ми в тъмното ръка!...
И към безкрая да отплуваме!...

28 юни 2011 г.
Марин Тачков

Марин Тачков - Лястовица бяла - стр. 3
Дървото на Живота - стр. 4
Марин Тачков - Приказка - стр. 5
Най-хубавата - стр. 6
ОЧИ - стр. 7
Цветето на Поета - стр. 8
СВЯТ ПУСТИНЕН - стр. 9
КАПКА РОСНА /Неусетно светна утринта.../ - стр. 10
ЦЕЛУВКИ ОТ ВЪЛНИ - стр. 11
КАФЕ ОТ ОБИЧ - стр. 12
Би ли тръгнала със мене - стр. 13
Искаш ли, Любима, да се потъркаляме - стр. 14
Кафе "Фантазия", направено от мен - стр. 15
Какво ли искаш ти /+18/ - стр. 16
Да опазим Любовта - стр. 17
Не ми се пие вече нищо - стр. 18
Да се оженим виртуално - стр. 19
Ще те целува моята душа - стр. 20
Искаш ли да се римуваме - стр. 21
Път към райските врати - стр. 22
Опит за редактиране на жена - стр. 23
И ти ще си отидеш нецелуната - стр. 24
Моля ви, не ме търсете... - стр. 25
Ракия с Удоволствие - стр. 26
Дали мечтата ми ще те целуне... - стр. 27
Не чакай да се вмъкна през прозореца - стр. 28
СПОМЕН ЗА НЕСБЪДНАТА ЛЮБОВ - стр. 29
АЗ НЯМА ДА ТЕ ПОМНЯ, КАКТО НЯКОГА.... - стр. 30
ИЗПРАЩАМ ТИ ЦЕЛУВКИ ОТ МЕЧТИ - стр. 31
ЗЕМЯТА НИ ЩЕ СПРЕ ДА СЕ ВЪРТИ... - стр. 32
Защо ме гледаш като първата любовница - стр. 33
Приключение с Вампирка - стр. 34
ЖАДУВАШ ЛИ ДА ТЕ ОБИЧАМ... - стр. 36

Птицата на Вярата - стр. 37
ДАЛИ ЩЕ МЕ ЗАХВЪРЛИШ - стр. 38
Тази вечер искам да заспя завинаги... - стр. 39
Навярно ме обичаш ти... - стр. 40
АКО ИСКАШ ДА ТИ БЪДА КОЛЕДЕН ПОДАРЪК.... - стр. 41
НЕ РАЗБИРАМ ЗА КАКВО МЕ ИСКАШ - стр. 42
ОПИТ ЗА ПРОСВЕТЛЕНИЕ - стр. 43
Да се потъркаляме в Снега... - стр. 44
Прах върху бюрото - стр. 45
ЕДИН ЛЮБОВЕН ЧАСОВНИК - стр. 46
Нежнослънчева Обич - стр. 48
Недей ми връща влюбените думи... - стр. 49
Тебелюбие и Небелюбие - стр. 50
НЕЖНОЛЮБИВО ВЪЖЕ - стр. 51
Разговор с любимата ми Папагалка - стр. 52
И душата ми пуши... - стр. 53
В очакване на Звездния - стр. 54
НОВОСЛОВИЕ - стр. 55
БЪЛГАРОЛЮБИЕ - стр. 56
Най-божественото вино - стр. 57
Затънах във пряспа дълбока... - стр. 58
Не ме очаквай като Гръм - стр. 59
СЪРЦЕ ЗА ВЗРИВЯВАНЕ - стр. 60
АКО НЕ МЕ ОБИЧАШ ТИ - стр. 61
Навярно този стих ще те целуне - стр. 62

